nieuws

Schauvliege verdedigt haar beleid in Knack

nieuws

Het interview dat Vlaams minister voor Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege (CD&V) aan weekblad Knack gaf, lokt behoorlijk wat discussie uit. De onderwerpen die worden aangesneden, zoals glyfosaat, boeren in nood, biologische landbouw, open ruimte en klimaatdoelstellingen, zijn zonder uitzondering al langer onderwerp van maatschappelijk debat. De minister laat zich niet uit haar lood slaan en verdedigt haar beleid: “Ik voel me comfortabel bij mijn beslissingen en ik ben er trots op genuanceerd te blijven. Mijn bevoegdheden laten het niet toe om radicaal te zijn.”

10 MEI 2017 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:40

Lees meer over:
beleid

Het interview dat Vlaams minister voor Omgeving, Natuur en Landbouw Joke Schauvliege (CD&V) aan weekblad Knack gaf, lokt behoorlijk wat discussie uit. De onderwerpen die worden aangesneden, zoals glyfosaat, boeren in nood, biologische landbouw, open ruimte en klimaatdoelstellingen, zijn zonder uitzondering al langer onderwerp van maatschappelijk debat. De minister laat zich niet uit haar lood slaan en verdedigt haar beleid: “Ik voel me comfortabel bij mijn beslissingen en ik ben er trots op genuanceerd te blijven. Mijn bevoegdheden laten het niet toe om radicaal te zijn.”

Knack-journalist Dirk Draulans constateert dat het de laatste weken “verdacht stil” is rond Schauvliege hoewel ze in heel wat dossiers belangrijke knopen moest doorhakken. Zo besliste ze recent dat het gebruik van glyfosaat door particulieren voortaan verboden wordt. “In dergelijke dossiers gebeurt het vaak dat wetenschappers elkaar tegenspreken. Als beleidsmaker neem je dan principieel je voorzorgen tot er meer duidelijkheid is”, stelt de minister. Een verbod voor het gebruik van glyfosaat door landbouwers moet volgens haar Europees geregeld worden. “De boeren moeten dan alternatieven zoeken, maar we zullen hen daarbij begeleiden.”

Draulans wijst ook op een studie van de West-Vlaamse Milieufederatie die de gezondheidsproblemen als gevolg van intensieve landbouw aankaart. “Uiteraard is er een effect van grote landbouwbedrijven op de omgeving. We proberen bij het afleveren van vergunningen altijd een goede afweging te maken en eventueel maatregelen, zoals luchtfilters tegen fijn stof, te verplichten”, reageert ze. Op de vraag of de minister het aandurft om vervuilende landbouwbedrijven te sluiten, is Schauvliege formeel: “Ik heb deze week nog een kippenkwekerij laten sluiten omdat ze te veel stikstof uitstoot en op die manier de natuur schade toebrengt. In totaal zijn er een vijftigtal bedrijven die hun huidige activiteiten moeten stoppen of verplaatsen.”

De studie van het Departement Landbouw en Visserij waaruit blijkt dat een kwart van de varkensboeren in Vlaanderen wil stoppen, maar te veel schulden heeft om dat te doen, komt ook aan bod. Schauvliege erkent het probleem, maar de oplossingen liggen

volgens haar niet voor de hand. “Sommigen pleiten voor een warme sanering waarbij de mensen geld krijgen om te stoppen, maar dan neemt iemand anders die bedrijven gewoon over, desnoods vanuit het buitenland. Wij stimuleren liever goed management. Je kan niet beletten dat mensen zich in de schulden steken, maar je kan ze wel begeleiden. De landbouwopleiding mag daar gerust meer aandacht aan besteden.”
Draulans wijst erop dat op die manier steeds grotere bedrijven komen, terwijl familiebedrijven uit de boot vallen. “Dat is de keerzijde van de medaille. Sommigen willen dat we teruggaan naar de moderne versie van het ‘keuterboerke’ dat ons van voedsel voorziet”, reageert Schauvliege. Op de vraag of ze daarmee de biologische landbouw bedoelt, antwoordt de minister dat die fors moet ondersteund worden omdat ze anders niet winstgevend is. “Tenzij we zoals vroeger 60 procent van ons budget aan voeding spenderen, in plaats van 20 procent zoals nu.”
Pleiten voor kleine boeren is volgens haar sympathiek, maar ze benadrukt dat die mensen er ook moeten kunnen van leven. Dat geen enkele boer overleeft zonder subsidies wil Schauvliege nuanceren. “Landbouwers krijgen vooral steun voor de extra’s die de maatschappij van hen vraagt, zoals de strenge voorwaarden rond dierenwelzijn en milieu. In het buitenland speelt dat minder waardoor onze landbouwers concurrentiekracht verliezen.”
De groeiende tegenstelling tussen landbouw en natuur noemt Schauvliege triest. “De landbouw heeft natuur nodig om te groeien en te bloeien, maar aan de andere kant zijn ook veel mooie landschappen in Vlaanderen bewaard omwille van hun landbouwfunctie.” Draulans vindt niet dat een landbouwlandschap als natuur kan aanzien worden. Hij meent dat akker- en weidevogels spijts hun naam enkel in natuurgebieden terug te vinden zijn. Volgens de minister heeft dit te maken met het steeds efficiënter worden van de landbouw. “Vroeger bleef er na de oogst wat graan en andere resten van gewassen achter op de akkers, dat is nu veel minder het geval. Daarom geven wij subsidies om akkervogels toch een biotoop te bezorgen. Ik zie dat steeds meer landbouwers meegaan in dat proces.”
Het behalen van de klimaatdoelstellingen tegen 2030 lijkt volgens de Knack-journalist weinig waarschijnlijk. “Het wordt een moeilijke klus, maar we mogen niet fatalistisch zijn. We zijn inderdaad een regio met een dichte bevolking, een druk wegennet en een intensieve landbouw en industrie. Maar we monitoren de situatie en grijpen in als maatregelen niet uitgevoerd worden. De klimaatdoelstellingen zijn geen vrijblijvend engagement”, aldus Schauvliege.
Over het fameuze Essers-dossier waarbij bos gekapt wordt om er industrieterrein van te maken, wil de minister het volgende kwijt: “Er is meer bos voorzien dan dat er voor het project gekapt zal worden. Ik kreeg in dit dossier het ene tegenstrijdige advies na het anderen, ook van wetenschappers, waarna er een passende beoordeling kwam. De beslissing in het dossier Essers is trouwens door de vorige regering gebeurd, maar nu ben ik het ineens die tegen het bos is.”
In het dossier over zonevreemde bossen stelt Natuurpunt dat niet de toplaag van waardevolle bossen wordt beschermd, maar enkel de subtop. “Dat is zever. Als Natuurpunt kritiek heeft op mijn plannen, dat het dan zelf stopt met bossen kappen. Natuurpunt is de grootste netto-ontbosser in Vlaanderen en verantwoordelijk voor een kwart van de gemiddelde jaarlijkse ontbossing”, reageert Schauvliege fel. “Wij moeten dat maar tolereren. We doen er alles aan om de ontbossing te stoppen. We gebruiken het geld uit het boscompensatiefonds om nieuwe bossen te planten. En we hebben het bedrag dat je moet betalen om een bos te mogen kappen, opgetrokken. Terwijl Vera Dua, toen zij minister van Natuur was, juist de bijdrage aan het boscompensatiefonds verlaagde.”
Vervolgens stelt Draulans de vraag of het de minister niet stoort dat ze niet overal ernstig wordt genomen. “Is dat zo? Ik laat me er in ieder geval niet door uit mijn lood slaan. Ik voel me comfortabel bij mijn beslissingen. Sfeerschepping om mijn persoon te beschadigen raakt me niet”, klinkt het. Of de CD&V niet het slachtoffer is van de harde aanpak van de N-VA die veel aandacht trekt? “Ik ben er trots op dat wij genuanceerd blijven. Mijn bevoegdheden laten het niet toe om radicaal te zijn. Ik moet zaken kunnen verzoenen. Als mijn partij van dat pad afwijkt, zal het zonder mij zijn.”

Bron: Knack

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada